

Manipuláló félelem Élő közvetítés

Toronto, Ontario, Kanada - 2020. április 4.

(Forrás: https://www.kryon.com/CHAN2020/k_channel20_FEAR.html)

Hogy segítsék az olvasókat, a tisztább megértés érdekében Lee és Kryon újra átvizsgálták ezt a közvetítést. Az élőben elhangzottak gyakran olyan energiát foglalnak magukba, olyasfajta kommunikációt hordoznak, amit a nyomtatott szöveg nem mindig képes visszatükrözni. Emiatt a leiratban néha még további, vagy összesűrített információ is szerepelhet. Szóval, élvezzék ezt kibővített üzenetet, ami Torontó számára lett élőben közvetítve!

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Nem felejtettük el az elefántot az asztal alatt. Ez a közvetítés épp megfelelő időben kerül átadásra. Ez egy olyan időszak, amikor sokan félelemben élnek, mások pedig küszködnek azért, hogy kimaradjanak belőle. Mielőtt belemennénk valami olyasmibe, amit szeretném, ha mindenképp hallanátok, szánjunk egy pillanatot a következőre!

Vannak, akik jelenleg épp búcsút vesznek az idősebbjeiktől. Ez nehéz dolog. Sohasem gondolták, hogy így lesz, és ez bizony nehéz. Elmondhatnak nektek néhány alapvetést, sorolhatják az ezoterikus jellemzőket, valamint a logikus érvelést mindehhez - de az nem segít, amikor elvesztetek valakit. Szenteljünk hát egy pillanatot az együttérző cselekedetnek, hogy a korszak fényműkásai legyetek, és megosszátok a békességeket és együttérzéseket! A világ fénye vagytok azok számára, akiknek szüksége van rá, akárcsak egy pillanat erejéig is.

Szünet

Vannak olyanok, akik azt fogják mondani: *"Meddig fog ez tartani?"* A válasz: elég hosszan, épp elég hosszan.

Szeretnék néhány hasonlatokban megfogalmazott dolgot elmondani nektek! Egyesek meg fogják érteni őket, mások pedig nem. Beszéljünk a gyerekekről egy kicsit!

Amikor a gyerekek felnőnek és elérnek egy bizonyos kort, minden kiegyensúlyozott, jószándékú felnőtt tudja, hogy hogyan is működik ez a kirakós. Mondjuk, hogy a gyerek félőssé válik! Csaknem mindentől fél, mert még nem látott mindent, vagy talán mert bizonyos ismeretlen dolgok megijeszti őt, illetve csak mert figyelemre és segítségre van szüksége. Néha a gyermek legjobban a sötétségtől fél, és így szól: *"Anyá, Apa! Félek a sötétől. Nem tudom, hogy mi van ott. Segíts kérlek, mert szörnyek leselkedhetnek ott."*

Minden jó szülő tudja, hogy ezt hogyan is kezelje. Azt fogják mondani a gyermeknek: *"Figyelj ide drágaságom! Fel fogom kapcsolni a villanyt egy pillanatra. Amikor megteszem, azt szeretném, ha megnéznéd, hogy semmi sincs ott. Mikor újra leoltom a lámpát, azt szeretném, ha megértenéd, hogy még mindig nincs ott semmi. De ha még mindig félsz - még ha csak egy pillanatra is - én itt vagyok és megfogom a kezedet. Csak ölelj meg, ölelj meg!"*

"Ne félj attól, ami nincs ott!" - fogják mondani a gyerekek. Végül idővel, a gyerek fejlődik és felnőtt. Kiegyensúlyozza önmagát és tudja azt, amit a szülők is tudnak. Aztán képes lesz ő maga is segíteni a jövőben érkező gyerekeknek. Ez egy klasszikus, teljesen hagyományos dolog. A gyerekek átmennek a félelem időszakán, mikor nem értenek meg dolgokat, de ez oly könnyedén korrigálható az együttérzéssel, szeretettel és a gondoskodó szándékú magyarázattal. Minden jó szülő, aki hallgatja vagy olvassa ezt, átment már ezen, és talán még a saját szüleikkel is megtapasztalták ugyanezt.

Két forgatókönyvet fogok átadni nektek, melyek teljesen szembe mennek az érett józanésszel, viszont minden nap megtörténnek. Talán ezek helytelenek, de ezek történnek.

Felvezetés: Azt szeretném, ha elképzelnétek ezt a gyermeket egy pillanatra - a félelem állapotában -, ahogy megpróbálja megérteni a sötétben lévő dolgokat! Mindig olyan dolgokat képzelnek oda, amik megtámadják őket.

Egyes forgatókönyv: Mi van akkor, ha ölelés helyett, azt látná a gyerek, hogy a szülő is fél? Amikor ez megtörténik, az túl sok a gyerek számára, és gyakran belül lélekben kicsit meghal (a remény hiánya miatt). Belül meghal, mert egyszerűen ez túl sok ahhoz, hogy feldolgozza. Félt a sötétségtől, és a szülők is ezt teszik. Ez egy életre megsebzti a gyermeket. Nem fogja elfelejteni ezt a pillanatot, mivel nincs benne ölelés, nincs magyarázat, nincs fény, csak a félelem. A szülők szintén reszketnek félelmükben. Megtörténik. Megtörtént. Ez történik háborús időkben, amikor a szülők nem tudnak semmit tenni ezzel kapcsolatban.

Kettes forgatókönyv: Ez még rosszabb, és a helytelen szülői kontrollt képviseli. Ez van akkor, amikor a gyerek fél a sötétben és a szülő azt mondja: *"Nos, félned is kell! Gonosz dolgok vannak ott! Tehát, ezt meg azt kell tenned!"* A gyerek a gonoszról vagy a láthatatlan sötét dolgokról szóló szabályokkal együtt nő fel, és megérti, hogy a sötétségre egyáltalán nem válasz az ölelés. Csak a félelem és a szabályok léteznek, melyek segítségével talán megmenekülhet a legrosszabb elől.

Minden, amit most mondom nektek, az hasonlat. Egyesek már értik ezt, mások nem. Minden emberi lény, aki hallgatja ezt, mindegyikötök, rendelkezik a belső gyermekkel. Egyesek azon gyermekek közül vannak, akik jelenleg halálra rémültek, mások pedig nem. Tudom, hogy ezt ki hallgatja meg később kedveseim. Tudom, hogy ezt ki hallgatja és nézi most. Számos nagyon érett öreg lélek, aki pontosan tudja, hogy ez merre is tart, talán azt fogja mondani erre, hogy: *"Nos, ez az üzenet nem nekem szól. Én már túlhaladtam ezen."*

Tényleg? Igazán? Milyen messzire kell elmenni, mielőtt az érettségetek megtörik és elkezdetek félni?

Elmondom most neked fénymunkás, öreg lélek: mindannyian rendelkeztek gondoskodó, együttérző eszközökkel odabent, hogy csillapítsák a kegyetlen szörnyeteget, amit félelemnek hívnak. Ez az, amit Adironnda (Marilyn Harper közvetítésében) szintén mondott. Ez az, amit mi is mondunk.

Ha még nem hallottátok tőlem, akkor adok számotokra egy előrejelzést. Az egyik dolog, ami radikálisan meg fog változni, amikor ez az esemény (a vírus) lecseng, az a felelősségre vonhatóság azokkal szemben, akik informálnak benneteket a médiában. Mikor leüleksz a por, megnézték ezt közelebről, azt mondván: *"Az összes média csak rontott rajta, az tette még rosszabbá!"*

Kedveseim, az életemekben még nem igazán volt semmi ehhez fogható. A médiátok információforrásai "marketing", nem pedig "információ" alapúak. Kedveseim, ezt jól tudjátok ti is. Ezek mindannyian a nézettségért versenyeznek. Minél drámaiabb dolgokat mutatnak be, annál több embert vonzanak. Ez a legtöbbetek, a világ, és talán még a fénymunkások számára is így megy. Sokatoknak szinte folyamatosan emlékeztetnie kell magát arra, hogy kapcsolja ki a médiát, mivel azt gondosan úgy tervezték meg, hogy "behúzzon" a drámába benneteket.

A világ vonzódik a drámához, így miután a média olyan információt ad számotokra, ami lehet, hogy ugyan alapjaiban teljes mértékben helyes és pontos - de aztán csak a félelem oldalát pörgeti anélkül, hogy tudná mit is csinál. De nem ám csak ezt teszi: függ még az ismétléstől is, hogy megbizonyosodjon róla, sokszor halljátok azt. Tudtátok, hogy lehetséges az, hogy ha felkeléskor bekapcsoljátok a médiát, majd pedig lefekvéskor kikapcsoljátok, akkor ugyanazt a dolgot 30-40 alkalommal is halljátok újra meg újra? Ez milyen érzést kelt bennetek? Hogyan érez a belső gyermek bennetek, mikor mindannyian azt látjátok, hogy a felnőttek is félnak?

A média még nincs tudatában annak, hogy a programozáson belül automatikusan valami mást is csinálnak. Miközben a megtervezett drámát adják át a számotokra, olyan reklámokat játszanak le, amik még helytelenebb elképzeléseket hoznak létre. A hirdetések gyakran szólnak gyógymódokról és gyógyszerekről, amiket az öregségetek miatt kell szednetek, vagy pedig a kezelésekről, mert fiatalok vagytok és pattanásaitok vannak. Valamint a számotokra szükséges orvosságokról, mivel jelen pillanatban szorongtok (amit ők hoztak létre), vagy olyan gyógyszerekről, amire egyszerűen azért van szükség, mert emberi lényként léteztek és óránként öregedtek. Más szavakkal, sohasem vagytok normálisak! Mindig szükségetek van valamire, hogy gyógyszereljen benneteket, vagy esetleg egy ügyvéd segítségére van szükségetek azután, hogy a gyógyszerelés rosszul sikerült?

Nem gondolnám, hogy ezek a médiamegnyilvánulások valóban tudatosan összekapcsolnák magukban azt, amit művelnek. Felelősek abban, hogy halálra rémisztik a bolygót. Ez meg fog változni. Figyeljétek csak meg! Az elszámoltathatóság iránti igény ezen fogatókönyv számára, végül létre fogja hozni a média "remény csatornáit". Végre lesz helye a jó hírek csatornáinak is.

Nevezzük őket ITR csatornáknak! (A társam kifejezése arra, hogy Igazság-Tények-Remény) Ezek olyan tényeket mutatnának be, amik bizonyíthatóak és hitelesítettek, majd pedig olyan dolgokat, amik kiegyensúlyozottak és felemelőek ezen tények körül. Majd láthatnátok, hogy mi történt, és mi nem. Olyan sok jó hír létezik a világban, amiről egyikötök sem tud kedveseim! Közületek szinte senki sem látja azokat, mert még nincs a széles nyilvánosság látókörében az, amit tesznek. A médiátok jelenleg a drámában érdekelt, nem pedig az igazságban.

A bolygó a következőt fogja igényelni - rá fogtok nézni a médiáért felelős személyekre, és így fogtok szólni: *"Rossz munka! Nem csináltátok jól. Nem csináltátok helyesen. Szórakozást, cirkuszt és drámát adtatok nekünk. Nem adtatok nekünk semmi olyat, ami segítette volna a szívünket. Nem fogtátok a kezünket, amikor megtehettétek volna, és nem öleltetek meg eléggé. Ezek közül egyiket sem tettétek."*

A média meg fogja védeni magát így szólván: *"Nem a mi dolgunk fogni a kezeteiket. A mi munkánk informálni benneteket."* Kedveseim, üdvözlünk titeket az új normálban! A médiátoknak valójában leginkább abba kellene befektetnie, hogy reményt adjon a számotokra, ahogyan igazságot is. A híreknek két oldala van, nem csak a dráma. Ez az, ami meg fog változni és ami következni fog.

Ez az egyik dolog, amit látni fogtok megváltozni kedveseim. Ez egy újraindítás. A Földnek valószínűleg el fog tartani egy darabig mindez, de el fogjátok kezdeni másképpen és az igazságnak megfelelőbben látni a dolgokat. A lényeg az, hogy ez egy paradigmaváltást képvisel. Sokan fogják elkezdni azoktól beszerezni a hírközvetítéseket, akik szintén a "történet fennmaradó, el nem mondott részéről" beszélnek. Ez lesz az az új, vonzó dolog, amire nem fogtok számítani. Az emberiség el fog kezdeni bölcsebbé válni azon manipulációval kapcsolatban, ami az "éterben" zajlik.

A kísérlet

Valami mást is el szeretnék mondani nektek. Beszélni akarok nektek egy olyan kísérletről, amit sok évvel ezelőtt gyerekekkel végeztek el. Ez egy olyan kísérlet, amit a mai szabályok valószínűleg már nem engednének meg, de ez egy klasszikus kísérlet volt. Néhány pszichológus tud róla, és pár táplálkozási szakértő is tanulmányozta. Ezt a kísérletet a gyermekekkel és a táplálékukkal végezték el.

A kísérlet: A gyerekeknek naponta háromszor büfé áll rendelkezésükre - reggelire, ebédre és vacsorára. Bármit és annyit választhatnak a büfében, amennyit csak akarnak, anélkül, hogy bárki bármit is szólna - a szülők nem vehetnek részt ezen.

A büfé gyönyörű és táplálkozás szempontjából is teljeskörű. A zöldségekkel indít, a rizsen, a szénhidrátokon át halad a gyümölcsökig, és így tovább. Minden ételcsoport képviseltetve van, és ez a szabvány: csodálatos, egészséges büfé szolgál alapul a gyermekek számára. Természetesen a büfé végében ott vannak a desszertek. Kivéve, hogy ezek az édességek a gyermekek számára lettek kitalálva. Vannak cukorkák, kekszek, torták és pite. Ezek mind ott vannak.

Tehát, a gyermekeket rászabadítják a reggelire. Mit fognak választani? Na mit gondoltok? Az összes gyerek a végéhez fut és teletömi magát süttikkel és tortával!

Meglepő?

Ebéd: ugyanezt tették. Úgy értem, hogy tényleg! Hogyan is lehetne összehasonlítani egy fehérrepát egy tábla csokival?

Vacsora? Ugyanez történik.

Következő napon mindannyian betegek lettek. Micsoda meglepetés!

Tehát, több étkezési időszakot követően, az történt ebben a kísérletben, hogy a gyerekek elkezdtek enni a zöldségeket, a rizst, a gyümölcsöket, és minden olyan dolgot, amit korábban mellőztek - még a fehérrepát is. Az édességeket mérsékelten fogyasztották - de azért még mindig szerették őket.

A Veszületett - az emberi lény része - megkövetelte az egyensúlyt. Nem a szemetet, hanem az egyensúlyt. Érdekes volt, mert a kísérlet megmutatta, hogy még azok a gyerekek is, akik kívánják az édességeket és nem tudnak jobbat annál - rendelkeznek egy olyan Veszületettel, ami elkezd kiegyensúlyozni önmagát, amikor is helyes választási lehetőségeket kap.

Azt szeretném, ha kielemeznétek mi is zajlik most a bolygón! Egy kijelentést fogok tenni: nem a jó büfét kapjátok. Kedveseim, jelen pillanatban a bolygón nincsenek zöldségek és gyümölcsök. Úgy gondolom, jól tudjátok már, hogy mit is akarok ezzel mondani. Ez meg fog változni.

Úgy gondolom, hogy a váratlan eseményeket képviselő „vad kártyák” mindebben azok az emberek lesznek, akik fellépnek majd és megváltoztatják ezzel kapcsolatban a dolgokat, így szólván: *"Figyeljétek csak, van itt pár jó hír! Van remény. Az egyensúly az, ami után sóvárogatok. Ne csodálkozzatok azon, hogy mindannyian betegek vagytok!"*

A vírusbeszámolókkal kapcsolatos elképesztő elfogultság

Szeretném megmutatni nektek az elfogultságot! A média azon elfogultságát akarom megmutatni nektek, ami rejtve van! Ha ránéztek a vírusinformációs csatornákra, akkor azok megadják nektek az összes fertőzött és elhunyt számát táblázatokban. Újra meg újra - a fertőzötteket és a halottakat. Minden ország, minden állam fertőzötteit és halottait. Szeretnék megkérdezni benneteket, hogy hol van a "meggyógyultak" oszlop? Az nincs ott, nem igaz? Ez elfogultság. Ez a dráma iránti elfogultság. Azt elmondták-e már nektek, hogy több, mint 99%-a azoknak, akik elkapják a vírust, teljesen felépül? Ez a szám hol szerepel? Azt is tudjátok vajon, hogy azok, akik felépültek, azok pár évig természetes immunitással

rendelkeznek? Ez az információ merre van? Ők a ti időtök hősei! Elmondták ezt nektek? Na és hol vannak a bulik a felépültek számára?

Aztán: Ott van az egész gazdasági világvége hangulat, amit mondanak nektek: *"Egészen a világválság óta nem láttuk ezt a fajta gazdaságot."* - mondják. Összehasonlítják a vírushelyzetet 1929 borzalmaival - mégsem mondják azt sehol: *"Várjatok egy percet! Várjatok egy percet! Ezt létrehozták! Ti mondtátok azt nekünk, hogy hagyjuk abba a munkát és maradjunk otthon! Ez nem egy gazdasági válság, mint 1929-ben - ez egy ideiglenes helyzet. A gyárak és a piacok nem omlottak össze. Csupán nincs megengedve számunkra, hogy kimenjünk és dolgozzunk!"*

Kedveseim, a világgazdasági egyensúly lassan vissza fog térni, és a tőzsde is. Higgadt és készen áll. Ez nem az autóipar vagy a termelés vége. Nem az. Ez csak egy bukkanó. Ezt elmondják nektek? Vagy inkább összehasonlítják a legrosszabbak legrosszabikával, ti ráhangolódtok és azt halljátok: *"Nincsenek zöldecskék és gyümölcsök. Csak a szemét van. Készüljünk fel a hosszú ideig tartó betegségre!"*

Történészek, több nemzedékkel ezután, sokatmondó számokat fognak látni. Az emberiség általánosságban megnövelte élettartamának jellemzőit. Volt idő - még ebben az országban is -, amikor 45-50 évig éltek, és ennyi volt a várható élettartamotok. Nem igazán számítottatok arra, hogy olyan sokáig fogtok élni. Túl sok volt a betegség és a helytelen táplálkozás. Minden dolog továbbfejlődött, így most az élettartam lassú növekedését figyelhetitek meg a táplálékok és különösen a tudás miatt. Ez lehetővé teszi a számotokra, hogy megérjétek a 80-as éveitek végét, illetve hogy elérjétek a 90-et is (a világ vezető nemzetei).

De a történészek a jövőben valami furcsát is fognak látni... a későbbi nemzedékek meg fogják nézni az életgrafikonokat, és azt mondják majd: *"Mi ez a süllyedés itt? Hogyan történt ez, hogy az emberek nem éltek olyan sokáig?"*

El is fogják nevezni: "koronasüllyedésnek".

A süllyedés, amit láthatnak, az emberiség egy egész nemzedékére vonatkozik, és semmi köze sincs a vírus általi megfertőződöttséghez. Azt fogják meghatározni, hogy milliók életét rövidítette meg a félelem. A félelem megrövidítette az életüket! Hát ilyen mélyenszántó és hatékony a média elfogultsága.

A történészek végül arról is beszámolhatnak majd, hogy amikor végeznek az összes elemzésükkel arról, hogy mi is történt igazából, akkor aszerint a félelem több embert ölt meg, mint maga a vírus.

Kedveseim, ti is az egyik leszteközülük? Vagy pedig kihúzzátok magatokat, és azt mondjátok: *"Ez csak egy kaptató, egy buktató - túl fogunk jutni rajta. Ez csupán ideiglenes. Gyászolunk, amikor gyászolnunk kell, de visszatérünk, mert ez nem tart örökké."*

Ez hát az, amit mondani szerettem volna nektek. Az igazságot nem igazán mutatják meg. Amennyire rossznak mondható ez, a valódi igazságot nem mutatják meg, nem fedik fel. Az előnye még csak rajta sincs a média radarján. Még nem. De hamarosan lesz egy kedvező jel, egy sikeres megállapítás ezzel kapcsolatban - meg fogjátok látni.

Kryon vagyok, az emberiség szerelmese. Két lépés előre, egy lépés hátra. Jelen pillanatban a hátralépésnél tartotok. Öreg lelkek, erre alakítottak ki és formáltak benneteket. Ez az, ahol s amiben felragyogtok. Bennetek ott van az Akasha tapasztalat és az együttérző tényező ehhez, ami másokban nincs. Ezért tudjátok azt megmutatni másoknak és hagyni, hogy rátaláljanak a Veleszületett azon egyensúlyára, ami kordában tartja a félelmet! Ez az, ami életeket képes menteni.

Most van itt az ideje dolgozni menni.

És ez így van.

Kryon

Fordító - Konrád Bálint
Lektor - Barczy Bernadett
Stilisztika - Daka Sanya